

РЕШЕНИЕ
№ 540
гр.Перник, 01 юли 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и седми юни през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 309/2014г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от Л.Г.Г.,*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 2310 на МКВП при МС, с което ѝ е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие. В уточнителна молба по делото прави конкретизация, че е сезирала общината за вреди причинени на имота ѝ във връзка със земетресението от 14.07.2012г.. С жалбата се иска отказът да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен, като по същество се иска въпросът да се реши като се уважи искането за получаване обезщетение. В съдебно заседание жалбата се поддържа и се иска уважаването ѝ. В писмени бележки се насочва вниманието, че акта е немотивиран, което е достатъчно основание да се приеме, че същият е незаконосъобразен и като такъв да се отмени.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител в писмено становище изразява доводи за недопустимост на производството и иска да се прекрати. По същество излага съображения за неоснователност на жалбата и се пледира за отхвърлянето ѝ.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-5650-1 от 15.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство,

съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 1800 от 09.08.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището ѝ е единствено. Със същото заявление сочи, че не е искала помощ за щетите нанесени от земетресението на 22.05.2012г., тъй като същите са покрити от застрахователя "Алианц".

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ и във връзка със земетресението станало на 22.05.2012г., Кмета на община Перник със заповед № 821 от 22.05.2012г. е обявил бедствено положение на територията на общ. Перник и е въвел в изпълнение Общинският план за защита при бедствия. Издал е заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налично конструктивно становище и експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Нанесените щетите от земетресението са оценени в размер на 1001лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2, с допълнително изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията и за леки вреди, който не засягат конструкцията на сградата. Доклада е приет от МКВП при МС.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 2310 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателката възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”, а конкретно по отношение на жалбоподателката е записано-чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП при МС.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на акта, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

При така установеното от фактическа страна и въз основа на целия доказателствен материал по делото, състава намира жалбата за неоснователна. Правните изводи са следните:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС. Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл. 2, ал. 5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл. 6, ал. 1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Отказът по т. 2310 на приложение № 2, към т. 5 на протокол № 1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Настоящия състав не споделя изложеното в писмената защита, касателно наличие на неспазване на установената форма и съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на акта. Актът, е в писмена форма. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от компетентния държавен орган-действащ в случая като административен орган, по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на АПК, при спазване на установената форма. В случая искането за отпускане на възстановителна помощ произтича от земетресение станало на 14.07.2012г. и състава е с огромни резерви

по допустимостта на развилото се административно производство. Това е така защото предпоставка за искане, респ. отпускане на възстановителна помощ е заповед за въвеждане на плана за защита при бедствия, съгл. чл. 27, ал. 1 от ПОД на МКВП при МС и единствената такава заповед е във връзка със земетресението станало на 22.05.2012г.. Доказателства, че е въведен план за защита при бедствия във връзка със станало земетресение на 14.07.2012г., така както е посочено от самата жалбоподателка в заявлението ѝ вх. № 1800 от 09.08.2012г. /по което се е произнесъл ответника по жалбата/ не са ангажирани, а отделно от това на съда е служебно известно, че няма такава заповед. При това положение ответникът по жалбата не е имал правно основание да допусне до произнасяне искането на Кмета община Перник оформено с негов изх. № 12/слу-8524 от 14.11.2012г. по отношение на т. 19, касаеща настоящата жалбоподателка, но доколкото в настоящето производство не може да ѝ се влошава положението и доколкото липсва протест или искане от друго лице ще следва да се приеме, че се е дължало произнасяне. По отношение на административно производствените правила следва да се приеме, че сме изправени пред специфично производство развиващо се по ред, при който физическото лице, претърпяло вреди няма правната възможност да сезира пряко МКВП при МС и да прави искания за предоставяне на възстановителна помощ, а по отношение на него се постановява един субординационен краен акт, без диспозитивно начало и без същинско правоотношение. Общината не е разпоредител на държавни средства, а играе ролята на посредник и връзка между пострадалите граждани и съответните институции от Централната власт, които разпределят бюджетни средства в помощ на пострадалите по предварително одобрени критерии и процедури, съгласно действащата нормативна уредба в Република България.

Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случаят сочат, че “несъответствието с правилника”, така както е записано, представлява искане за възстановителна помощ за текущ ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт не се предоставя възстановителна помощ. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото и са отразени в списък, неразделна част от атакуваното решение. Безспорно природното бедствие завари всички държавни институции неподготвени и крайно изненадани. Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда. По делото е налично конструктивно становище и експертна оценка и преценени в съвкупност и поотделно тези доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция на сградата и имота е годен за експлоатация. Като неоснователни се възприемат доводите на жалбоподателката, че лицата, които са извършили огледа по искането ѝ не разполагали с нужната квалификация. По делото са налични писмени доказателства, от които е видно, че лицата, извършили оглед и дали конструктивна оценка на имота и експертна оценка на щетите разполагат с необходимата квалификация, вписани са в съответните регистри като оценители и притежават съответните сертификати за извършване на тези видове дейност, за които са дали оценка.

Описаните в молбата вх. № 1800 от 09.08.2012г. на Л.Г. щети са пукнатини по стените, повреден ламинат в хола, плочки в антрето. Комисията, определена от кмета на Община Перник, в състав конструктор и лицензиран оценител, след оглед на апартамента е изготвила протокол, в който е отразила, че щетите се изразяват в пукнатини по стени и мазилки, като за целта трябва да се боядише, да се подменят подови настилки и да се отстранят други неописани вреди. Има заключение, че не е необходимо изготвянето на проект, тъй като не се касае за нарушена носеща конструкция. Липсва заключение, че апартамента представлява опасност за здравето и

живота на живеещите в него, за да се приеме, че исканата помощ ще репарира вреди в размер, необходим за осигуряване на минимално необходимите битови условия, съгласно материалноправното условие на чл. 29, ал. 2 от правилника.

В хода на съдебното производство се допусна и изслуша съдебно техническа експертиза. Заключение то й като компетентно изготвено и неоспорено от страните се цени в цялост. Въз основа на него настоящия състав приема, че в имота собственост на жалбоподателката няма конструктивни изменения по носещата конструкция на сградата. Пострадалите /спукани стени в хола и в банята/ стени на апартамента, вещото лице посочи, че същите не са носещи конструктивни елементи. Повредите върху тях биха могли да се отремонтират чрез премахване и изжиждането им отново или посредством метода на заздравяване, което е въпрос на техническо решение от страна на възложителя. Според него тези дейности би могло да се квалифицират като основен ремонт. Останалите констатирани повреди-отлепени плочки, напукана мазилка, шпакловка, на места спукан гипсокартон, намокрен гипсокартон вследствие на спукан водопровод имат характеристиките на текущ ремонт. Настоящия състав приема, че изводите на вещото лице касателно установените вреди кореспондират и с конструктивното становище приложено по делото, което е еднозначно, че конструкцията не е засегната, а посочените строително ремонтни дейности са в перо довършителни дейности, които се обхващат от понятието текущ ремонт и по никакъв начин те не рефлектират върху минимално необходимите битови условия за живеене. Обсъдени в съвкупност всички тези доказателства и въз основа на заключенията на експертите и вещото лице, и преценени в съвкупност фактическите обстоятелства относно вида на уврежданията и необходимите строително ремонтни работи водят до извод, че както отстраняването на твърдяните от жалбоподателката щети, така и отстраняването на посочените в протокола на комисията щети, представляват подобряване и поддържане в изправност на апартамента, т.е. отстраняването на щетите, причинени от земетресението, представлява текущ ремонт по смисъла на § 5, т. 43 ДР на ЗУТ и поради това за отстраняването им възстановителна помощ не се предоставя – чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП. То следователно акта е постановен и в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от Правилника, така както е приел и административния орган.

Предпоставките заложи в ЗЗБ и в ПОД на МКВП при МС за издаване на позитивен акт са: лицето, да е пострадало от природно бедствие, да е собственик на законно построено и единствено жилище, да не се касае за текущ ремонт и поисканата помощ да покрива минимално необходимите битови условия за живеене. При дадени указания в тази връзка и при доказателствената тежест в процеса носеща се от жалбоподателката следва да се приеме, че помощта е поискана за извършването на текущ ремонт, а както бе споменато по-горе за такъв вид дейности не се предоставя възстановителна помощ. Няма твърдения, а не се и ангажират никакви доказателства за да може да се направи извод, че не са налице минимално необходимите битови условия за живеене и че исканата помощ ще репарира вреди в размер, необходим за осигуряване на минимално необходимите битови условия, съгласно материалноправното условие на чл. 29, ал. 2 от правилника. Във връзка с твърдението, че оценката на щетите била в занижен размер и не отговаряла на нанесените реални вреди при този изход на делото това твърдение е ирелевантно. Въпреки това ще се отбележи, че в случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или да му предостави средства, с които да се възстановят част от щетите по засегнатия имот, но не и да го обезщети напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, нито в

условията на чл. 36 от правилника, но за да се отпусне тази възстановителна помощ е необходимо да са налице посочените по-горе предпоставки, които по отношение на жалбоподателката не са налице. Въз основа на изложеното се приема, че жалбоподателката не отговаря на изискванията на правилника, поради което постановеният по отношение на нея отказ се явява законосъобразен.

Оспореният административен акт като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие както с приложимия материален закон, така и с неговите цели е законосъобразен. Предвид всичко изложено по-горе и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед, на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

Страните не претендират разноски, поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на Л.Г.Г.,*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 2310 на МКВП при МС.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/